

Wegdenken

De meneer die verderop woont, loopt iedere week wat moeilijker. Ook moet hij vaak even rusten.

‘Hoe gaat het vandaag?’, vraag ik.

‘Nou,’ zegt hij met zijn rasperige stem, ‘ik kom net uit het ziekenhuis. Wat een wereld.’

‘Wat nu?’

‘Ik heb weer wat nieuws geleerd’, antwoordt hij, ‘die dokter vond dat ik te somber denk over mijn gezondheid en het leven in het algemeen. Hij stelde voor dat ik ging leren wegdenken.’

‘Pardon?’, vraag ik verbaasd.

‘Precies. Wegdenken. Maar op mijn vraag of die pijn ook weg te denken is, gaf ie geen sjoege.’